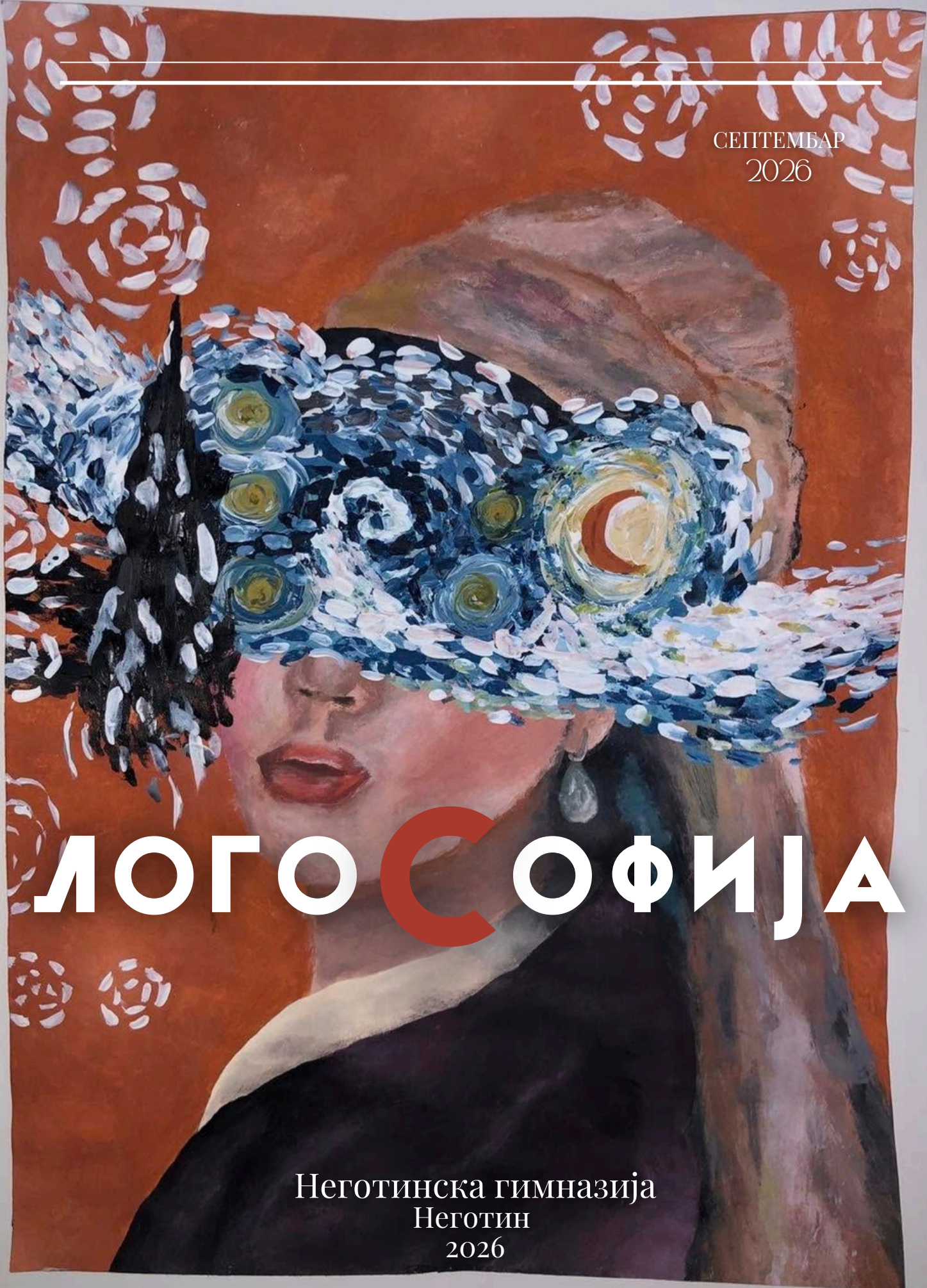

СЕПТЕМБАР
2026

ЛОГО С ОФИЈА

Неготинска гимназија
Неготин
2026

ЛОГОСОФИЈА

Часопис ученика и професора Неготинске гимназије

Година I, Број 1, јун 2026.

ИЗДАВАЧ: Неготинска гимназија

ЗА ИЗДАВАЧА:

Драгана Нисић, директор

ГЛАВНИ И

ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:

Весна Перић

РЕДАКЦИЈА:

Весна Перић – школски
библиотекар, проф. француског
језика

Мирјана Јеврић – школски
библиотекар, проф. филозофије
Хелена Кицурић ИЗ

Матеја Станковић – лектура, проф.
српског језика

Данијела Ранчић – лектура, проф.
српског језика

ГРАФИЧКИ ДИЗАЈН И ПРЕЛОМ:

Весна Перић

НАСЛОВНА СЛИКА:

Илустрација - специјална награда
"Дани ћирилице" Баваниште
Ива Божиновић IV1

АДРЕСА РЕДАКЦИЈЕ:

Неготинска гимназија, Трг Ђорђа
Станојевића бр. 2,
19300 Неготин

Имејл: logosofija@negim.edu.rs

Веб-сајт: negim.edu.rs

САДРЖАЈ

01.....УВОДНА РЕЧ

На почетку

02.....НАШИ УСПЕСИ

Из школских клупа

03.....ГИМНАЗИЈСКИ ПУЛС

Из школских клупа

04.....ИМАМ ДА КАЖЕМ

Поглед младих

05.....У ФОКУСУ

Мисаони хоризонти: из пера професора

ЈЕДАН ЧАСОПИС, МНОГО ГЛАСОВА

Покретање првог школског листа није тек уобичајен корак у организацији школског живота, већ суштински чин уобличавања једног трајнијег интелектуалног простора. То је тренутак у којем школа преузима одговорност не само за преношење знања, већ и за његово јавно обликовање, тумачење и критичко преиспитивање. Управо у том контексту треба разумети и овај први број школског листа Неготинске гимназије као почетак једне озбиљне, промишљене и дугорочне делатности.

Свака генерација има потребу да остави траг, не нужно у величини дела, већ у јасноћи мисли коју изговара. Писати значи мислити уређено, преузети одговорност за сопствене ставове и изложити их. Ми као школа првенствено тежимо ка разумевању ученика, као и света који нас окружује.

Као први број, овај лист има и додатну тежину, он поставља темеље једне традиције. Сваки текст у њему представља више од појединачног доприноса тако да је он део ширег напора да се изгради култура дијалога, размене идеја и слободе мишљења. Управо у томе лежи његов значај: не у броју страница, већ у дубини питања која покреће и квалитету мисли које подстиче.

Овај увод стога није само почетак једног издања, већ позив на учешће у процесу који тек почиње. Процес који подразумева одговорност, посвећеност и спремност да се мисли дубље, говори прецизније и пише са свешћу о значају који реч има, како у образовању, тако и у ширем друштвеном контексту.

Аутор текста:
Хелена Кицурић II

ПИСАТИ ЗНАЧИ **МИСЛИТИ** УРЕЂЕНО

РЕЧ ДИРЕКТОРКЕ

Познато је да Неготинска гимназија има дугу и богату традицију. Једна од најстаријих гимназија у Србији у прошлости је доживљавала успоне и падове, али се увек дизала из пепела и била боља и квалитетнија. Из те прошлости треба да научимо да у тешким временима треба да будемо јединствени, окупљени око једног циља, а то је образовање младих људи.

Мисија наше школе је усмерена на припрему наших ученика за наставак школовања на факултетима и високошколским установама уз подршку свестраном развоју њихове личности и то је наш најважнији задатак.

Тај задатак није нимало лак. На нама, просветним радницима је велика одговорност да нашим ученицима пружимо квалитено образовање и испунимо њихова очекивања, али и да их усмеримо на прави пут, васпитавајући их у духу правих традиционалних вредности.

Желимо да останемо школа која ће квалитетом свог рада, резултатима својих ученика и наставника бити препозната, како у својој локалној средини тако и шире као место квалитетног образовања, правих вредности, добрих међуљудских односа и савременог приступа настави и подучавању. Зато морамо да радимо на својим слабостима и учвршћујемо своје снаге.

Најбољи показатељ да смо на добром путу и да наши ученици препознају квалитет који ова школа нуди је упис у први разред школске 2026/2027. Можемо бити задовољни како је протекао упис на сва три смера Неготинске гимназије.

Посебно желим да истакнем да је преко тридесет ученика прошле школске године учествовало на такмичењима и остварило запажене резултате из свих предмета.

Наши ученици нису само успешни на такмичењима него су они хумани, талентовани, креативни и свако од њих заслужује да буде похваљен јер сваки наш ученик је посебан и јединствен и ова школа не би била то што јесте да нема тих дивних младих људи.

УЧЕНИЦА ГЕНЕРАЦИЈЕ

Јована – оно што не пише у дипломама

О Јовани Лекић већ је много тога написано. О њеним успесима, такмичењима, наградама, наступима, књигама које је читала и знању које је показала. Све то јесте део њене гимназијске приче, али није цела прича о Јовани.

Зато смо овога пута желели нешто друго. Нисмо је питали шта је освојила, колико је пута била на такмичењу или који јој је успех најдражи. Питали смо је да нам открије оно што о њој не знамо. Да нам представи Јовану која није ученица из дневника, такмичарка са дипломом или ученица генерације, већ Јовану какву познају њени другови и они који су с њом делили свакодневне гимназијске дане. И управо се у том разговору открива једна другачија Јована – млада, радознала, непосредна, осетљива на људе и свет око себе. Иза озбиљности и истрајности која је прати у школском раду стоји особа која уме да се радује малим стварима, да буде друг, да слуша, да се смеје и да школске дане памти по људима, а не само по оценама.

Наш интервју зато није још један разговор о успеху. Он је покушај да завиримо иза онога што се види – иза диплома, награда и титуле ученице генерације. Да сазнамо шта воли, чему се радује, шта је покреће, шта је насмеје, о чему размишља и по чему ће памтити своје гимназијске године. Јер када једног дана дипломе буду сложене у неку фиоку, а школске обавезе остану далеко иза ње, остаће оно што ниједна диплома не може да забележи: људи које је срела, пријатељства која је стекла, тренуци које је поделила са другима и начин на који је као човек расла током четири гимназијске године. И можда је управо зато најлепше што о Јовани можемо рећи – она није само ученик генерације. Она је једна од оних особа које своју генерацију учине вреднијом по томе што су биле њен део.

Како успеваш да у истој секунди пребациш мозак са математичке логике на анализу књижевног дела?

Мислим да ми то заправо долази прилично природно, јер волим да размишљам на различите начине. Математика подстиче логику, прецизност и решавање проблема корак по корак, док књижевност даје простор за посматрање ствари из различитих углова, анализирање мотива, емоција и значења. Иако су то наизглед потпуно различите области, мислим да обе развијају способност размишљања и повезивања информација. Не доживљавам то као нагли прелаз, већ као способност да се прилагодим ономе што је у датом тренутку потребно. Рекла бих да је најзанимљивије и најинтересантније управо оно што се налази између те две области.

Да ли науку видиш као врсту уметности, или уметност посматраш кроз научне законе?

Мислим да науку и уметност не бих строго раздвајала. Наука се заснива на строгим

правилима, доказима и логици, али иза сваког научног открића постоји и одређена доза креативности и способност да се постави другачије питање, уочи образац који други можда нису приметили или пронађе ново решење. Са друге стране, уметност је слободнија, али ни она није потпуно одвојена од науке. У музици се, на пример, могу пронаћи математички односи и физички принципи везани за настанак и ширење звука, у архитектури геометрија, у сликарству перспектива и оптика. Зато бих рекла да науку понекад доживљавам као једну врсту уметности, јер и она захтева машту и стваралаштво, док уметност често посматрам кроз научне принципе који јој дају додатну дубину.

Да ли је теже било освајати награде на такмичењима из природних или друштвених предмета?

Из природних предмета сам се више такмичила у основној школи, а већ у шестом разреду учествовала сам и на окружном такмичењу из физике. Такмичењима из српског језика сам се више посветила у средњој школи, где сам имала више прилике да се припремам и напредујем. Ипак, рекла бих да ми је било теже да се спремам за такмичења из природних наука, јер је конкуренција била јака и није било лако освојити награду чак ни на општинском нивоу.

Који ти је предмет био највећи изазов јер је захтевао потпуно другачији начин размишљања?

Другачији од свих осталих предмета био ми је латински језик, са којим смо се сусрели у првом разреду. Био је специфичан јер смо учили језик који функционише кроз различите врсте деклинација и конјугација, при чему свака група именица и глагола има своја правила и обрасце. Због тога је у почетку представљао одређени изазов, првенствено зато што је све било ново и захтевало је да се навикнем на другачији систем. Ипак, мени, као некоме ко заиста воли граматику било ког језика, било је то много више занимљиво него тешко. Посебно ми је било интересантно да

касније уочавам одређене сличности између латинског и српског језика.

Како си на крају пресекла и изабрала факултет? Да ли је победио разум (наука) или срце (уметност/друштво)?

Дуго сам размишљала о томе шта бих желела да упишем и, искрено, до последњег тренутка нисам била потпуно сигурна. Тек сам у мају дефинитивно пресекла и одлучила се за Електронски факултет у Нишу. Пре тога сам се двоумила између медицине и информатике, што су прилично различите области, али свака од њих ми је на свој начин била занимљива. На крају је превагнуо Електронски факултет, првенствено зато што сам још од вртића волела математику и одувек имала жељу да разумем како ствари функционишу. Информатика ми је из тог разлога била природан спој логики, математике и моје радозналости. Мислим и да ће рачунари и технологија све више обликовати наш свет, па желим да разумем тај развој и да знам како ствари које ће нас окруживати заправо функционишу.

На крају бих ипак рекла да је победио разум, али је и срце имали прилично велику утицај на то где ће ме разум одвести.

Тренутак одлуке: Када си у току ове четири године схватила да си у трци за ученика генерације? Да ли је то био циљ или нуспроизвод труда?

Искрено, мислим да сам тек пред крај четвртог разреда схватила да сам заправо у трци за ученика генерације. Током прве три године ми то није био конкретан циљ. Више сам се трудила да будем добра у ономе што радим, да одржим добре оцене и да учествујем у стварима које ме занимају, без размишљања о томе где ће ме све то на крају довести. Како су се низали успеси на такмичењима, различите активности и добри резултати, постајала сам свеснија да се сав тај труд ипак негде сабира. Тек тада сам почела да размишљам о томе да бих можда могла да будем кандидат за ученика генерације. Зато бих рекла да је то за мене пре био нуспроизвод труда него унапред постављен циљ. Да сам од почетка све радила само због те титуле, вероватно бих много тога доживљавала као обавезу. Овако сам прво радила оно што волим и у чему сам желела да будем добра, а признање је дошло као резултат свега тога.

се лекције нагомилају, већ учити редовно и на прави начин, а успех сигурно неће изостати.

Када би могла да се вратиш у било који тренутак свог школовања, који би то тренутак био и зашто?

Вратила бих се у први дан гимназије. Сећам се као јуче када смо први пут ушли у учионицу историје, а касније и у остале учионице, и када смо се упознали са свим професорима. Била је то мешавина среће, страха, помало и туге због краја основне школе, али је ипак, више од свега, било узбудљиво суочити се са потпуно новим поглављем у животу.

“Гимназијски опстанак”: Које су три најважније вештине потребне да би се преживела и успешно завршила гимназија?

Рекла бих да је прва и најважнија особина упорност. Успех никада не долази преко ноћи и мислим да је важно да то ученици схвате на време. Често имамо очекивање да ће кратко време проведено над књигом аутоматски донети добар резултат, а када се то не деси, лако је кривицу пребацити на професора или тежину градива. Међутим, прави резултати

Школски митови: Шта је највећа заблуда коју основци имају о тежини твоје гимназије?

Мислим да је највећа заблуда да гимназија подразумева само непрестано учење које и даље није довољно за постизање одличних резултата, што, наравно, није истина. Наравно да је потребно доста рада и труда, али је градиво прилагођено узрасту тако да свако дете може да га савлада, који год да је предмет у питању. Битно је само не чекати да

захтевају континуитет и спремност да се уложи труд, чак и онда када се он не види одмах.

Друга особина се надовезује на прву, а то је преузимање одговорности за свој рад, али и за свој нерад. Мислим да тек када схватимо да у највећој мери сами утичемо на резултате које ћемо остварити, било да је реч о оцени или пласману на такмичењу, почињемо другачије да приступамо својим обавезама. Тада више не тражимо изговоре, већ размишљамо о томе

шта можемо да урадимо боље.

Трећа вештина је, наравно, добра организација времена. Није поента у томе да учимо од јутра до мрака и да нам школа постане једина ствар у животу. Важно је научити да направимо равнотежу и пронађемо време и за дружење, читање, тренинг и ствари које волимо. Када је дан добро испланиран, могуће је бити посвећен учењу, а да притом не одустанемо од свега осталог што нам је такође важно.

Најдражи кабинет у школи?

Доста кабинета јако волим, као што су кабинет енглеског, информатике, математике, али ми је ипак најдражи кабинет немачког језика. Одувек сам волела да слушам немачки и допадао ми се сам звук језика, а часови су ми остали у лепом сећању, поготово час упознавања у првом разреду који ћу увек памтити. Зато ми је баш тај кабинет некако посебно драг.

Предмет који ти је задао највише мука (иако имаш петицу)?

У почетку ми је енглески језик био најтежи, али из разлога што никада раније нисам ништа нити гледала нити слушала на том језику па ми је онда било доста теже да се привикнем на разговор искључиво на енглеском језику за време часа. Касније је било све лакше и лакше и сматрам да сам управо због тог слушања

језика све време много напредовала.

Прва кафа после школе - где и с ким?

Вероватно у неком кафићу у граду, са најближим другарицама. После школе нам је кафа била савршен начин да мало одморимо, препричамо дан и проведемо још неко време заједно.

Порука генерацији: Када би држала говор на завршној приредби, која би била твоја главна порука твојим вршњацима из клупе?

Поручила бих им да не очекују да ће успех доћи преко ноћи. За све што желимо потребно је много рада, труда и упорности, а избегавањем обавеза и пребацивањем кривице на друге нећемо много постићи.

Мислим да је важно да свако преузме одговорност за своје одлуке и резултате. Такође бих им поручила да не дозволе да их туђи успеси оптерећују. Сви имамо различите способности, интересовања и путеве и нема потребе да туђи успех умањујемо само зато што наш изгледа другачије. Много је важније да се трудимо да будемо бољи него што смо били јуче.

Гимназија у три речи?

У спомене, одрастање, учење.

Са Јованом разговарала: Весна Перић
Школски библиотекар

НАШИ УСПЕСИ

ИЗ ШКОЛСКИХ КЛУПА

Успеси неготинских гимназијалаца на такмичењима из српског језика и књижевности

Ученици Неготинске гимназије остварили су запажене резултате на Окружном такмичењу из српског језика и језичке културе, одржаном 28. марта, на којем су се надметали гимназијалци Борског округа.

Посебно успешни били су ученици другог и четвртог разреда. У категорији другог разреда прво место са максималним бројем поена освојиле су Мина Страиновић, Марија Маринковић, Хелена Толић, Марта Крстић и Јана Јонових, док су друго место поделили Нађа Миливојевић, Катарина Стојановић, Игњат Пејчић и Ана Јовић.

У категорији трећег разреда Вања Ђорђевић освојила је друго место, док су у категорији четвртог разреда ученице Неготинске гимназије оствариле највише пласмане: Тамара Пајић и Кристина Милутиновић поделиле су прво место, а Јована Лекић и Ана Крстић друго место. У категорији првог разреда Душан Здравковић освојио је треће место.

Успеси су настављени и на републичком нивоу. Марија Маринковић, ученица другог разреда Неготинске гимназије, пласирала се међу најбоље ученике у Србији на такмичењу из српског језика и језичке културе. Она је на Републичком такмичењу, одржаном у Тршићу, освојила друго место, чиме је потврдила изузетно знање и посвећеност изучавању српског језика.

Ови резултати представљају леп успех неготинских гимназијалаца и потврду како њиховог знања, труда и посвећености изучавању српског језика и језичке културе тако и несебичног залагања њихових ментора да са њима поделе своје знање.

Честитамо!

Успех није само освојено место или награда – он је резултат труда, истрајности и вере у сопствено знање. Сваки постигнути резултат представља корак напред и подстрек да се поставе нови циљеви, истраје у раду и достигне још више.

Књижевна олимпијада – знањем до републичког нивоа

Ученици Неготинске гимназије и ове године показали су изузетно знање и интересовање за књижевност. На Окружном такмичењу – Књижевној олимпијади, одржаном у Неготину, остварили су запажене резултате и изборили пласман на републички ниво такмичења.

Марија Маринковић освојила је прво место, а Нађа Миливојевић друго место у категорији другог разреда. У категорији трећег разреда, Миљана Младеновић и Вања Ђорђевић поделиле су прво место, док је Јована Лекић, ученица четвртог разреда, такође изборила пласман на републичко такмичење.

Посебне честитке упућујемо ученицима на оствареним резултатима, али и њиховим менторима, чији су стручност, посвећеност и континуирани рад значајно допринели овом успеху.

Ленка Радовановић – трећа награда на Републичком такмичењу из књижевности

На Републичком такмичењу ученика средњих школа из књижевности, ученица Неготинске гимназије Ленка Радовановић (IV/3) освојила је трећу награду за најуспешнији писмени задатак у школској 2025/2026. години. Свечана додела награда ученицима и њиховим наставницима одржала се у суботу, 31. јануара 2026. године, у Сали хероја Филолошког факултета Универзитета у Београду. Овај успех представљао је значајно признање Ленкином таленту, знању и посвећености књижевности, али и потврду преданог рада њене менторке, професорке Данијеле Ранчић. Честитамо Ленки и њеној менторки на овом изузетном успеху!

Успех неготинских гимназијалаца на такмичењу из физике

Ученици Неготинске гимназије и ове године забележили су запажене резултате на такмичењу из физике, потврдивши знање, посвећеност и истрајност у раду.

На Окружном такмичењу, одржаном 14. марта у Неготинској гимназији, посебно су се истакле ученице другог разреда Нађа Миливојевић и Маша Раванић, које су освојиле прва места и обезбедиле пласман на државно такмичење.

Другу награду поделиле су Дуња Пејић и Невена Јаћимић.

У категорији ученика трећег разреда природно-математичког смера, прво место освојио је Богдан Јовановић, док је други био Лука Перовић. Успех су употпуниле и матуранткиње Кристина Милутиновић и Тамара Пајић, које су такође избориле учешће на државном такмичењу.

Пласман на највиши ниво такмичења представља значајно признање за ученички труд, али и за континуиран и предан рад наставника. Посебне честитке упућујемо ученицима и њиховој менторки, професорки физике Љиљани Стојановић, чији су стручност, подршка и посвећеност важан део овог успеха. Неготинска гимназија и оваквим резултатима потврђује да знање, рад и упорност отварају пут ка великим достигнућима. Честитамо Ленки и њеној менторки на овом изузетном успеху!

УСПЕХ КОЈИ ИНСПИРИШЕ: МАРИЈА МАРИНКОВИЋ МЕЂУ НАЈБОЉИМА У СРБИЈИ!

Када се споје вишегодишњи труд, љубав према страном језику и мало такмичарског духа, резултати не могу да изостану. Наша ученица Марија Маринковић (III3) остварила је изванредан успех ове школске године, представљајући нашу школу на свим нивоима такмичења из енглеског језика.

Пут до самог врха започео је на Окружном такмичењу, где је Марија освојила 2. место — при чему вреди напоменути да 1. место због изузетно високог критеријума није ни освојено, што њен резултат чини практично најбољим у нашем округу! Похваљена је и Софија Рангелов (III3) која је такође освојила 2. место и којој је за Маријом измакао само један поен, а због веома строгих пропозиција и прописаног прага од 38 до 40 бодова, на Републичком такмичењу се пласирало само 100 најбољих средњошколаца из целе Србије. Ипак, ови резултати су огромна потврда квалитета и знања које обе ученице поседују и колико је нијанса одлучивала.

Своје знање је Марија потом одмерила и на Републичком такмичењу, одржаном на престижном Филолошком факултету Универзитета у Београду. У изузетно јакој конкуренцији, 100 најбољих средњошколаца Србије, Марији су за длаку — свега два поена — измакла сама признања и сам пласман на призоре победничког постоља. Међутим, показано знање и сигурност сврставају је у сам врх средњошколаца у нашој земљи. Поред свих тестова и језичких изазова, овај пут у Београд остаће у сећању и по дивном дружењу и позитивној енергији.

Искористили смо прилику да за наш школски часопис поразговарамо са Маријом и сазнамо њене утиске са такмичења.

Марија, честитамо на сјајном успеху! Какви су утисци са Филолошког факултета у Београду?

Хвала вам! Утисци су заиста сјајни. Сама атмосфера на Филолошком факултету је

је посебна — радити тест у прелепом амфитеатру, заједно са вршњацима из целе Србије који деле исту страст према енглеском језику, било је непроцењиво искуство.

На Окружном такмичењу твој резултат је био практично најбољи у Округу, а на Републичком су те само два поена делила од самог врха. То је сувише мала разлика да би помутила овакав резултат, али да ли је остало мало чежње за тим вишим пласманом?

Наравно да мало проради адреналин кад си тако близу, и у први мах ти буде мало криво, нарочито када направиш грешку на некој ситници која не представља незнање већ ствар концентрације и тренутка, али, искрено, много више осећам понос и задовољство. Сам пласман међу најбоље у Србији је огромна потврда да се труд исплатио, и надам се да ћу се наредне године показати у још бољем светлу.

Поред самог такмичења, чули смо да сте се професорка и ти одлично провеле у Београду?

Јесмо, то ми је можда и најлепши део целог путовања! Путовање је протекло у сјајној атмосфери, а Београд нам је пружио дивне тренутке за опуштање и шетњу пре и после такмичења. Поред тога, подршка моје професорке током читавог процеса ми је много значила, посебно њене речи да је, без обзира на коначни резултат, већ изузетно поносна на мене.

Шта би поручила својим вршњацима који размишљају да се пријаве за такмичења?

Поручила бих им да се не двоуме! Такмичења нису само тестови и бодови, већ и прилика да стекнете нова искуства, дивна познанства и доживите незаборавне тренутке који се заувек памте.

Марији честитамо од срца и желимо јој још много успешних такмичења и лепих путовања у будућности.

Хемичари поново међу најбољима

Знање, посвећеност и добар рад још једном су донели запажене резултате ученицима Неготинске гимназије. На Међуокружном такмичењу из хемије, одржаном 18. априла 2026. године у Медицинској школи у Зајечару, наши ученици остварили су изузетан успех. У категорији првог разреда Душан Здравковић освојио је прво место, док је у категорији другог разреда Игњат Пејчић заузео друго место. У категорији трећег и четвртог разреда, Лука Перовић био је првопласирани, а Предраг Рангелов освојио је друго место. За учешће на такмичењу похваљен је и Никола Калиновић. Ови резултати потврда су не само знања и труда наших ученика већ и континуираног рада у настави и припреми за такмичења. Посебна заслуга припада и ментору Мирку Пејчићу, професору хемије, чија стручна подршка и посвећеност значајно доприносе успесима младих хемичара. Честитамо ученицима и њиховом ментору на постигнутим резултатима, уз жељу да им овај успех буде подстрек за нова знања, изазове и још више награда.

Успех на Окружном такмичењу из биологије

На Окружном такмичењу из биологије, одржаном у Гимназији „Бора Станковић“ у Бору, ученице Неготинске гимназије оствариле су запажен успех и избориле пласман на Републичко такмичење.

Мила Фрунзареловић (II/3), Миа Гергиновић (III/3) и Вања Ђорђевић (III/3) освојиле су другу награду, показавши одлично знање, посвећеност и интересовање за биологију. Овај резултат био је потврда њиховог континуираног рада и труда, али и подстицај за даље усавршавање и нове успехе.

На Републичком такмичењу из биологије учествовале су Миа Гергиновић, Мила Фрунзареловић и Вања Ђорђевић, а Мила Фрунзареловић донела нам је похвалу са овог престижног такмичења.

Пласман на републички ниво и остварени резултати представљају значајно признање за наше ученице, које су међу најбољим ученицима Борског округа показале своје знање и посвећеност биологији.

За њихов успех заслужна је и њихова менторка, професорка Јасна Крстић, која је својим стручним радом, подршком и посвећеношћу допринела припреми ученица за такмичење.

Поносни смо на Милин, Миин и Вањин успех и желимо им да и у будућности наставе да истим ентузијазмом и упорношћу откривају свет биологије и нижу нове успехе. Честитамо ученицама и њиховој менторки!

Успеси на Еколошкој и биолошкој олимпијади

Наше ученице наставиле су да нижу успехе у области биологије и екологије. На међународном нивоу такмичења „Национална еколошка олимпијада“, ученица Вања Ђорђевић освојила је друго место, остваривши изузетан резултат.

Ови резултати представљају још једну потврду посвећености наших ученица и њиховог интересовања за биологију и екологију. Честитамо им на постигнутим успесима и желимо много нових знања и признања!

Републичка смотра „Дани ћирилице“ у Баваништу ове године обележила је значајан јубилеј – 25 година постојања, док Неготинска гимназија са професорком Драганом Катић у овој манифестацији учествује већ десет година. Овај јубилеј истовремено је и лепа потврда традиције неговања ликовне културе у нашој школи. На овогодишњој смотри награђени су: Катарина Бордејевић, која је освојила другу награду, као и Теодора Димиресковић и Вања Ђорђевић, добитнице трећих награда. Похвале су добили Анђелина Миловановић и Огњен Недељковић.

Јубилеј смотре обележен је и изложбом награђених радова из претходних година, међу којима су се нашли и радови ученика Неготинске гимназије. Тако је још једном потврђено да се ћирилица не чува само речима већ и стваралаштвом младих.

Дани ћирилице – двадесет пет година трајања, десет година нашег учешћа

Спортски успеси неготинских гимназијалаца

Неготински гимназијалци и током школске 2025/2026. године потврдили су да се у Неготинској гимназији, поред знања и образовања, негују спортски дух, тимски рад и истрајност. Наши ученици остварили су запажене резултате у више спортских дисциплина, на окружним, међуокружним и републичким такмичењима.

Посебно успешне биле су екипе у фудзалу и одбојци, док су значајне резултате остварили и гимнастичари, кошаркаши, башкеташа и стонотенисери. Мушка екипа у фудзалу освојила је прво место на окружном такмичењу, а потом треће место на међуокружном такмичењу, док су девојнице на окружном такмичењу биле треће. У одбојци су и мушка и женска екипа освојиле друго место на окружном такмичењу. На републичком нивоу посебно се издвојио стони тенис. Миа Гергиновић, ученица III-3, освојила је седмо место у појединачној конкуренцији, док је женска екипа заузела четврто место, а мушка екипа дванаесто место. У гимнастици је Марта Ђурковић, ученица IV-3, освојила треће место на међуокружном такмичењу у појединачном вишебоју.

Успешне су биле и кошаркашке и баскет екипе. Дечаци су у оба спорта освојили друго место на окружном такмичењу, док су девојнице у кошарци и баскету зазеле треће место.

За добре резултате ученика заслужни су и њихови наставници физичког васпитања Ана Ранђеловић, Владимир Лазић, Ненад Трандафировић и Марија Поповић, чији стручни рад, подршка и посвећеност доприносе развоју спортског духа у школи.

У оквиру обележавања „Сећање и заједништво“, у школи су организовани и турнири у одбојци, бадминтону, стонотенису и фудбалу, чиме је додатно подстакнуто дружење, фер-плеј и заједништво међу ученицима.

Спортиста генерације: Марта Ђурковић

Марта Ђурковић (2007), ученица 4-3 Неготинске гимназије својим трудом, упорношћу и великим радом остварила је изузетне резултате на школским спортским такмичењима.

Марта је сваке године учествовала на окружним, међуокружним и републичким такмичењима, а била је и учесница Школске олимпијаде у Новом Саду. Њен најбољи појединачни школски резултат јесте освојено 6. место на Републичком такмичењу у појединачном вишебоју, док је са екипом освојила 1. место на Међуокружном такмичењу и изборила пласман на Републичко такмичење.

Током пуне четири године школовања Марта је била главни ослонац екипе Неготинске гимназије. Заједно са својим другарицама, својим залагањем, одговорношћу и тимским духом представљала је школу на најбољи могући начин. Увек је била подршка како својим саиграчицама, тако и целој екипи.

Своје слободно време најчешће је проводила у спортској сали. На тренинзима је марљиво радила на себи, непрестано усавршавала своје способности и из тренинга у тренинг напредовала.

Оно што ју је посебно издвајало од других јесте њена несебична посвећеност спорту, континуитет у раду, издржљивост, упорност и изузетан спортски таленат.

На том путу раста и успеха све време ју је пратила, усмеравала и бодрила наставница Ана Ранђеловић, која је својим стручним радом и подршком допринела Мартином спортском развоју и постигнутим резултатима.

Својим примером, односом према спорту, школи и екипи, као и оствареним резултатима, Марта Ђурковић заслужено носи титулу спортисте генерације Неготинске гимназије.

ГИМНАЗИЈСКИ ПУЛС

ИЗ ШКОЛСКИХ КЛУПА

Дана 10.09.2025. године Неготинска гимназија је прославила 186 година постојања и успешног рада. У свечаној сали школе одржана је Свечана академија којој су присуствовали бивши и садашњи ученици и бивши и садашњи професори наше школе.

Свечаној академији су присуствовали и представници културних и јавних установа, цркве и локалне самоуправе.

Присутни су имали прилику да погледају једночинку "Медвед" познатог руског писца Антона Павловича Чехова чије је извођење припремио професор српског језика и књижевности Матеја Станковић са матурантима наше школе.

Уметнички програм је употпунио хор наше школе којим је дириговала професорка музичке култура Тања Милосављевић.

Такође су уручене и јубиларне награде радницима школе: Ивани Фируловић, Владимиру Лазићу, Ивици Рајковићу, Зорици Журжевић, Јасмини Црногорац, Јовици Јанковићу, Дејану Којчиновићу и Ледарки Османовић.

У пензију је испраћен Драгиша Фируловић.

ДАН ШКОЛЕ

Проговори да видим ко си

Удружење „Изражајност“, уз подршку Министарства културе и општине Неготин, организовало је бесплатне радионице за средњошколце у Неготинској гимназији, 9. и 10. децембра, у оквиру Каравана културе говора „Проговори да видим ко си“

Циљ радионица је био да се млади оснаже и кроз вежбе науче како да искажу своја осећања, представе себе, науче да правилно говоре и да се ослободе треме.

Кроз инерактиван рад са глумцима Миланом Босиљчићем и Марком Миловановићем учесници су имали прилику да се увере колико је важно чувати и неговати српски језик, елиминисати лоше говорне навике и научити на занимљив и сликовит начин говорити. Посебан фокус био је усмерен на превазилажење треме и развој вештине представљања идеја која је важна у сваком будућем занимању.

Бенефити оваквог начина рада са средњошколцима су вишеструки. Ученици који су присуствовали радионицама каравана „Проговори да видим ко си“ истакли су да су кроз практичне вежбе са глумцима успешно

“Ученици могу да добију технике и начине како да изразе своје мишљење, како да изразе своје ставове, покажу своје идеје. Чиме год да се сутра баве, начин на који ће изговорити неку своју идеју, како ће представити себе, своју фирму, породицу зависи од тог начина, а не само од садржаја. Ми се бавимо елементима које деца треба да чују. Прво, то је борба са тремом која је увек присутна и не знате када може да вас изненади, друго, то је дикција или начин говора, треће је говор тела, невербална телесна комуникација и стил и структура излагања”, рекао је Марко Миловановић, глумац и један од оснивача Удружења “Изражајност”.

преваладали трему и научили како да јасно и самоуверено изразе своје ставове. Такође, ученици су нагласили значај унапређења дикције, рада на говору тела и могућност и могућност коришћења едукативног уџбеника, који су добили на поклон, за даље усавршавање комуникацијских вештина.

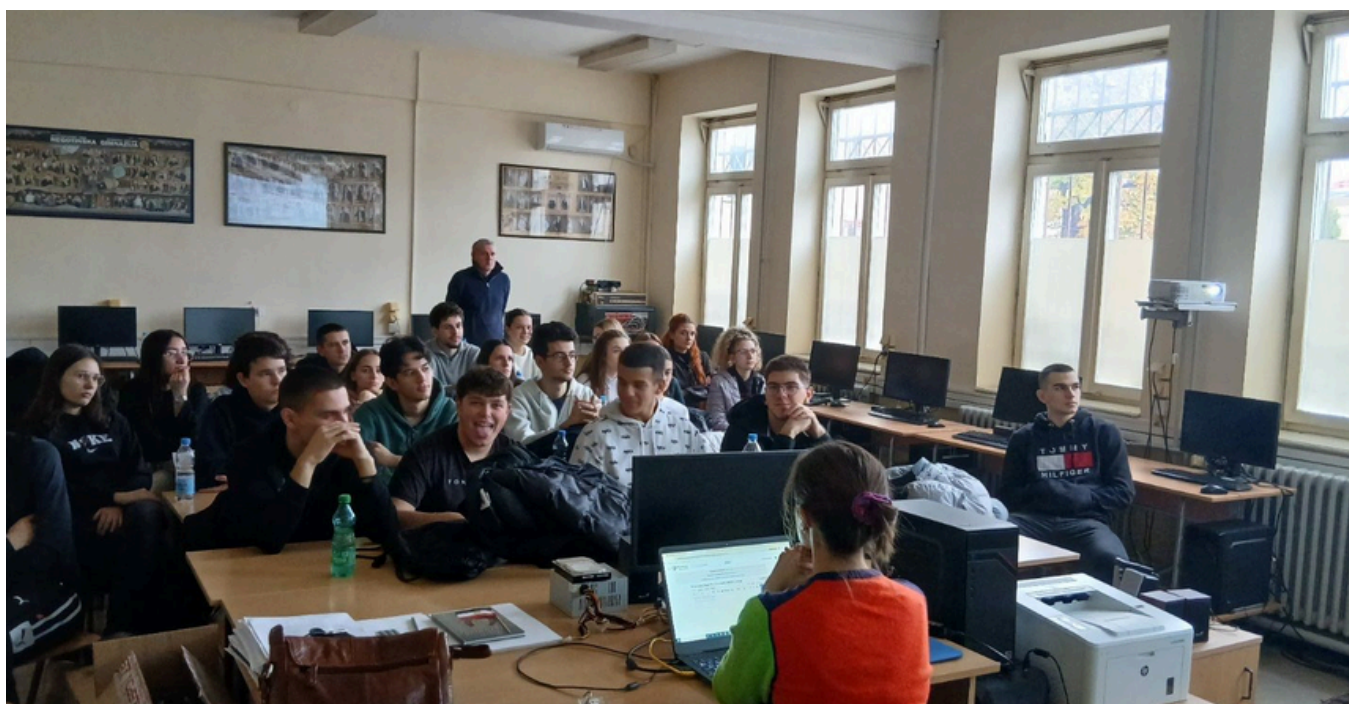

Како настају чланци које свакодневно читамо на Википедији и ко све може да их уређује? Одговоре на ова питања ученици одељења IV-3 и III-3 Неготинске гимназије добили су на радионици коју је одржала представница Викимедије, у сарадњи са професорком српског језика Данијелом Ранчић и професором рачунарства и информатике Мирославом Лекићем. Након упознавања са правилима и техникама уређивања садржаја, ученици су добили задатак да и сами постану уредници највеће слободне енциклопедије на свету.

Знање није вредно само када се усваја, већ и када се дели. Укључивањем у писање и уређивање чланака на Википедији, гимназијалци постају више од читалаца и истраживача – постају ствараоци садржаја доступног милионима људи широм света. Сваки нови текст, исправка или допуна представља корак ка богатијој и поузданијој ризници знања. Јер, кад гимназијалци пишу, Википедија расте.

**КАДА
ГИМНАЗИЈАЛЦИ
ПИШУ,
ВИКИПЕДИЈА
РАСТЕ**

Вози паметно! Неко те чека код куће.

Представници Агенције за безбедност у саобраћају из Одељења за превенцију, Милан Србић и Деа Ђурђевић, која је и сама преживела тешку саобраћајну несрећу, одржали су поучно и веома емотивно предавање на тему „Безбедност младих у саобраћају“. Кроз конкретне примере, статистичке податке и лично сведочанство, указали су ученицима на значај одговорног понашања у саобраћају, поштовања саобраћајних прописа и избегавања ризичних облика понашања, попут коришћења мобилног телефона током вожње, прекорачења брзине или вожње под дејством алкохола и психоактивних супстанци.

Посебан утисак на присутне оставило је излагање Дее Ђурђевић која је кроз своје искуство показала колико један тренутак непажње може променити живот из корена. Њена прича била је снажна порука младима да је безбедност у саобраћају одговорност свих учесника и да су опрез, савесност и поштовање правила најбоља заштита од трагичних последица.

Знање, опрез и одговорност најбољи су сапутници сваког учесника у саобраћају. Зато је разговор о безбедности младих у саобраћају више од теме – то је улагање у сигурнију будућност свих нас.

У РУКАМА МЛАДИХ ЈЕ ДА МЕЊАЈУ СТАТИСТИКУ

У корак са савременим образовним изазовима

Семинари за професоре представљају важан вид стручног усавршавања који омогућава наставницима да прате савремене образовне трендове, унапређују своје компетенције и размењују искуства са колегама. Кроз различите теме и радионице, професори стичу нова знања и вештине које доприносе квалитетнијој настави и успешнијем раду са ученицима.

Ове године, професори Неготинске гимназије су имали прилике да активно учествујући у радионицама, које је на занимљив начин водио Марко Груичић, виши педагошки саветник, прошире своје знање о примени индивидуализоване, проблемске, програмиране и егземпларне наставе у школи.

Избор који мења живот

У сарадњи са Заводом за јавно здравље из Зајечара организовано је предавање за ученике на тему „Последице конзумирања лаких дрога“, са циљем подизања свести о ризицима и штетним последицама употребе психоактивних супстанци.

Током предавања ученици су имали прилику да се упознају са утицајем такозваних „лаких дрога“ на физичко и ментално здравље, као и са последицама које њихова употреба може имати на школски успех, породичне односе и друштвени живот младих. Посебна пажња посвећена је разбијању предрасуда и заблуда о безазлености ових супстанци, уз нагласак да свака злоупотреба психоактивних средстава носи одређене ризике и може довести до развоја зависности.

Стручњаци Завода указали су на значај информисаности, развијања здравих животних навика и доношења одговорних одлука, охрабрујући ученике да не подлежу притисцима окружења и да у свакој ситуацији изаберу понашање које доприноси очувању њиховог здравља и благостања. Предавање је протекло у интерактивној атмосфери, а ученици су активно учествовали постављајући питања и износећи своја размишљања о изазовима са којима се млади данас сусрећу.

Дроге представљају један од највећих изазова савременог друштва, посебно када је реч о младима. Њихова употреба може оставити озбиљне последице по физичко и ментално здравље, породичне односе и квалитет живота. Зато су информисање, превенција и развијање здравих животних навика од кључног значаја у борби против злоупотребе психоактивних супстанци.

ПУТ БЕЗ ПОВРАТКА ПОЧИЊЕ ПРВИМ КОРАКОМ

ИНФОРМИШИ СЕ! РАЗМИСЛИ! ИЗАБЕРИ!

Равнотежа на тањиру, равнотежа у животу

У оквиру предмета Примењене науке, ученици одељења III-2 одржали су својим вршњацима предавање на тему „Здрава исхрана и поремећаји у исхрани“. Кроз занимљиву презентацију указали су на значај правилне исхране за очување здравља, али и на ризике које носе поремећаји у исхрани и важност њиховог благовременог препознавања и превенције.

Неготинска гимназија је прославила своју славу Светог Саву резањем славског колача и богатом Светосавском академијом уз присуство великог броја гостију, ученика и родитеља. Наши ученици су пригодним програмом подсетили на живот и дело Светог Саве истичући његов неизбрисиви траг у историји српског народа и српске православне цркве.

Светосавска академија у Неготинској гимназији, коју је заједно са ученицима припремила професорка српског језика и књижевности Данијела Ранчић, почела је химном Светом Сави и резањем славског колача. Домаћин славе био је Бојан Јанковић, професор историје, док ће колачар

"Свети Сава је први српски писац чије име и презиме знамо. Било је писаца и пре њега, али не знамо њихова имена. Све што су писали и стварали, опет се у њему родило и препородило. Имамо прву здраву реченицу написану на српском језику руком Светог Саве. Његов лик би могао бити у личној карти целог нашег народа. Он је збирно име српскога народа, у њему је сачувано све што је тај народ створио и урадио и све је њиме објаснио."

Матија Бећковић

СВЕТИ САВА НАСЛЕЂЕ КОЈЕ ЖИВИМО

наредне школске славе бити Мирко Пејчић, професор хемије. Ученици Неготинске гимназије су кроз занимљив драмски играказ приказали поуке из живота Светог Саве, али и његов савремени значај, показујући како вредности светитеља и данас инспиришу младе. Програм су употпунили хор под вођством Тање Милосављевић, извођењем Химне Светом Сави и духовних композиција, као и чланови рецитаторске секције.

Обележавање Националног дана књиге прилика је да се подсетимо на значај читања и писане речи у нашем животу. Књига чува знање и културно наслеђе, али истовремено отвара врата новим световима, идејама и погледима на живот. У времену брзих информација и дигиталних садржаја, важно је сачувати навику читања и подстицати младе да у књизи препознају простор за учење, машту, размишљање и лични развој. Зато Дан књиге није само празник књиге већ и празник речи, знања и човека који чита.

ОТВОРИ КЊИГУ ОТВОРИ ВРАТА У СВЕТ

Национални дан књиге у Србији обележава се 28. фебруара, на дан када је основана Народна библиотека Србије. Овај датум посвећен је књизи, читању и очувању писане речи као важног дела нашег културног и духовног наслеђа. Уједно, подсећа нас на значај књиге у очувању језика, писма и историјског памћења, али и на потребу да љубав према читању преносимо на нове генерације.

Тим поводом, ученици одељења III-1 и школски библиотекари Весна Перић и Мирјана Јеврић учествовали су у акцији „Читајмо гласно“, коју по осми пут организује Друштво школских библиотекара Србије. Читајући наглас одабране текстове, ученици су указали на значај читања за стицање знања, развијање маште и критичког мишљења, размену идеја и очување културног наслеђа.

Обележавање Националног дана књиге настављено је у Народној библиотеци „Доситеј Новаковић“ креативном радионицом посвећеном настанку књиге и развоју писма.

Ученици Гимназије, заједно са својим професором Слађаном Михајловићем, имали су прилику да се опробају у дешифровању хијероглифа и глагољице, да сазнају како су се писмо, облик књиге и начини преношења знања мењали кроз векове, али и да упознају савремене облике књиге.

Кроз читање, игру, истраживање и практичан рад, ученици су откривали да се књига мењала заједно са човеком и временом, али да је њена суштина остала иста – да чува знање, преноси идеје, развија дух и повезује генерације

Настава ван учионице

Настава ван учионице има велики значај за гимназијалце јер проширује учење изван теорије и чини га животнијим, практичнијим и занимљивијим. Овај облик наставе подразумева часове у институцијама и на терену, где ученици директно доживљавају оно што уче. Током ових активности, ученици постављају питања, анализирају ситуације и доносе закључке, што подстиче дубље разумевање.

Настава ван учионице није само додатак, већ је и кључна компонента савременог образовања. Она омогућава ученицима да знање не доживљавају као апстрактно, већ као нешто што је уско повезано са стварним животом. Овакав приступ помаже у развијању компетенција које су неопходне за даље школовање и успешно функционисање у свакодневном животу.

Кроз непосредно искуство, ученици стичу вештине критичког размишљања, тимског рада и решавања проблема. На пример, посете музејима, истраживање локалних заједница или теренски пројекти пружају могућност стварања дубљег и трајнијег знања. Ова врста наставе подстиче и мотивацију и интересовање ученика за одређене области, чиме се доприноси holistic развоју ученика. Укратко, настава ван учионице представља важан аспект образовања који обогаћује ученичко искуство и чини учење значајнијим и ефективнијим.

„Сломљено ребро“ – глас против насиља

У оквиру наставе ван учионице, ученици Неготинске гимназије имали су прилику да погледају представу „Сломљено ребро“, посвећену једној од најтежих друштвених тема – насиљу над женама и феминизму. Кроз снажан сценски израз, представа отвара питања о мизогинији, предрасудама, родним стереотипима и механизмима који доприносе нормализацији насиља. Ученицима је пружила прилику да о овој важној теми размишљају из другачије перспективе и да, кроз уметнички доживљај, преиспитају вредности на којима треба да почивају односи међу људима. „Сломљено ребро“ није само позоришна прича већ и позив на разговор, разумевање и одговорност, подсећајући нас на значај поштовања, равноправности и ненасиља. Посета представи била је још један пример да настава ван учионице ученицима омогућава да знања и друштвене теме упознају на непосредан, занимљив и подстицајан начин.

НЕГОТИНСКИ ГИМНАЗИЈАЛЦИ НА ФЕСТИВАЛУ ХЕМИЈЕ 2026. У БЕОГРАДУ

Неготинска гимназија међу 12 одабраних: Наши ученици заблистали на „Фестивалу хемије 2026“ у Београду

Да хемија није само сува теорија и формула на табли, већ жива, фасцинантна наука пуна магије и практичне примене, доказали су ученици друге и треће године природно-математичког смера Неготинске гимназије. Наша школа имала је изузетну част да буде део великог и престижног догађаја – Фестивала хемије 2026, који је одржан 21. марта 2026. године на Хемијском факултету Универзитета у Београду.

Организатори овог научног скупа били су Српско хемијско друштво (СХД) и Америчко хемијско друштво (ACS). Иако је позив за учешће упућен на адресе неколико стотина основних и средњих школа широм Србије, строга селекција одабрала је само 12 најбољих – а међу њима се поносно нашла и Неготинска гимназија. Експедицију од максимално дозвољених 30 ученика предводио је професор хемије Мирко Пејчић. Одабир ученика природно-математичког смера био је природан избор, будући да они показују највеће интересовање за природне науке, а кроз редован план и програм већ имају богато искуство са експерименталним лабораторијским вежбама.

На овом фестивалу наши гимназијалци нису били само пасивни посматрачи који гледају са стране. Напротив, они су равноправно и активно учествовали у реализацији низа атрактивних експеримената. Раме уз раме са студентима домаћинима са Хемијског факултета, али и будућим научницима са Фармацеутског, Технолошко-металуршког, Пољопривредног факултета, као и Факултета за физичку хемију и Биохемијског факултета, наши ученици су откривали тајне лабораторије. У богатој палети огледа изведент су и неки од најзанимљивијих хемијских експеримената:

Читање невидљивог писма – тајне шифре откривене помоћу хемијских реагенса.

Примена природних индикатора – испитивање кисело-базних карактеристика раствора уз помоћ природних супстанци.

Прављење силикона – практичан приказ синтезе полимера.

Стварање „слоновске пасте“ – бурна и визуелно спектакуларна реакција брзог стварања пене.

Магична промена боја – фасцинантне трансформације раствора и супстанци током реакција.

Испитивање запаљивости и експлозивности – контролисани приказ реакција у пластичним боцама који је изазвао највеће узбуђење.

Ови експерименти нису били само изоловани хемијски процеси; кроз њих је направљена изврсна међупредметна корелација са физиком и биологијом, чиме је ученицима приказана шира слика о повезаности природних наука.

Након динамичног научног рада у лабораторијама, Фестивал је прешао у Малу салу факултета, где је уследио теоријски део. Ученици су заједно са стручњацима анализирали све приказане експерименте и детаљно записивали пратеће хемијске реакције. Ово је била јединствена прилика да гимназијалци поразговарају са представницима Клуба младих хемичара и Српског хемијског друштва, који су са великим стрпљењем одговарали на сва интригантна питања наших ђака.

Са овог путовања сви су се вратили препуни утисака, инспирисани новим научним открићима и поносни на остварене резултате. Ова посета је још једном потврдила да Неготинска гимназија школује будуће младе научнике спремне за највеће изазове.

Аутор текста: Мирко Пејчић
Професор хемије

ИЗБОРНИ ПРЕДМЕТИ – ЗНАЊЕ КОЈЕ СЕ СТВАРА

Изборни предмети у гимназији пружају ученицима могућност да своје образовање обликују у складу са личним интересовањима, способностима и потребама. Поред обавезних наставних садржаја, они отварају простор за развијање креативности, критичког мишљења, комуникационих и практичних вештина, али и за стицање знања кроз истраживање, сарадњу и непосредно искуство.

Посебно место у овој области има језик, медији и култура (ЈМК), кроз који ученици развијају медијску писменост, уче да критички сагледавају садржаје који их окружују и препознају њихов утицај на свакодневни живот. Један од начина да своја знања и идеје преточе у конкретан медијски производ јесте и рад на школском подкасту.

У оквиру изборног предмета ЈМК покренут је подкаст Неготинске гимназије, који ученицима пружа прилику да истражују занимљиве и њима блиске теме, осмишљавају садржај, припремају питања, разговарају са гостима и учествују у реализацији емисија. На реализацији подкаста радиле су и радиће Хелена Кицурић, Јелена Крстић, Даница Манчић и Магдалена Васиљевић, под менторством Весне Перић, наставника ЈМК.

Прва епизода подкаста била је посвећена кафи, напитку који је кроз историју постао део различитих култура и свакодневице људи широм света. Ученици су истраживали њено порекло, начине припреме и различите обичаје и традиције везане за испијање кафе, повезујући знања из историје, географије, културе и свакодневног живота. О овој занимљивој теми разговарали су професорке Мирјана Јеврић и Марина Крстојкић, као и ученици Новак Ватовић и Ванеса Јанковић. Кроз опуштен и занимљив разговор, кафа је постала повод за размену знања, искустава и различитих погледа, али и за показивање како једна наизглед обична тема може прерасти у занимљив и садржајан медијски прилог.

Друга епизода била је посвећена екскурзији, важном делу школског живота и искуству које ученици памте дуго након завршетка школовања. О путовањима, дружењу, доживљајима и значају екскурзија разговарали су Мина Страиновић, ученица првог разреда, Новак Ватовић, ученик трећег разреда, и Кристина Гавриловић, ученица четвртог разреда. Различита искуства и погледи ученика различитих генерација учинили су разговор динамичним и занимљивим.

Рад на подкасту ученицима пружа прилику да знање примене на креативан, савремен и практичан начин. Они уче како да осмисле и истраже тему, припреме разговор, поставе питања, слушају саговорника и своје идеје представе публици. Истовремено развијају тимски дух, одговорност, самопоуздање и комуникационе вештине.

Наше младе новинаре и водитеље очекују нове теме, нови гости и нови разговори.

Пратите нас – слушајте, питајте, размишљајте и стварајте заједно са нама!

НЕДЕЉА СЕЋАЊА И ЗАЈЕДНИШТВА

У данима када говоримо о сећању и заједништву, важно је да се сетимо и оних који су често непримећени, тихи и другачији. Чије тишине крију читав свет. Роман "Балерина, Балерина" словеначког писца Марка Сосича, чије делове су читали ученици Неготинске гимназије, подсећа нас на то. Главна јунакиња живи у свом свету не зато што то жели, већ зато што је други не разумеју. Њена тишина, њене мисли и њена машта често остају непримећени. А колико је само таквих људи око нас? Оних који не говоре гласно, али осећају дубоко. Можда седе у нашој учионици, пролазе ходником поред нас или ћуте док други говоре. Недеља сећања нас учи да не окрећемо главу. Да будемо пажљивији. Да их видимо и чујемо. Да разумемо да, понекад, највећа туга није у гласним речима, већ у тишини коју нико не чује. Да дозволимо да тишина проговори.

Можда не можемо променити цео свет, али можемо променити начин на који гледамо једни на друге. А управо од тих малих промена почињу највеће.

У Неготинској гимназији је од 4. до 8. маја 2026. године обележена Недеља сећања и заједништва, посвећена неговању културе сећања и одавању почasti невиним жртвама трагичних догађаја. Циљ ове недеље био је да се кроз различите активности подстакну хуманост, емпатија, толеранција, међусобно поштовање и дијалог.

Обележавање је започето пројекцијом документарног филма „Бол“, који говори о трагично страдалим ученицима Основне школе „Владислав Рибникар“ у Београду. Филм је био повод за заједничко сећање, али и за разговор ученика са професорком социологије Иваном Вујић о вредности живота, одговорности, подршци и важности стварања сигурног и подстицајног окружења за све ученике.

У обележавању Недеље сећања и заједништва учествовали су и сами ученици Неготинске гимназије. Они су својим школским друговима читали адаптирани текст романа „Балерина, балерина“. Кроз сценско читање, за које су их припремиле библиотеке Весна Перић и Мирјана Јеврић, и заједнички доживљај књижевног текста, ученици су отворили простор за промишљање како да граде односе засноване на разумевању, поштовању и солидарности. Сећајући се, разговарајући и стварајући заједно, наши ученици показали су да заједништво почиње онда када једни друге видимо, чујемо и разумемо.

СПАКУЈ ЗНАЊЕ, КРЕЋЕМО!

Е К С К У Р З И Ј А

ПОЧЕТАК – ЕТО ШТА ЈЕ НА КРАЈУ

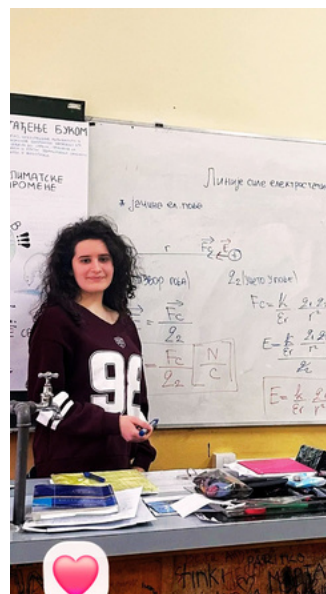
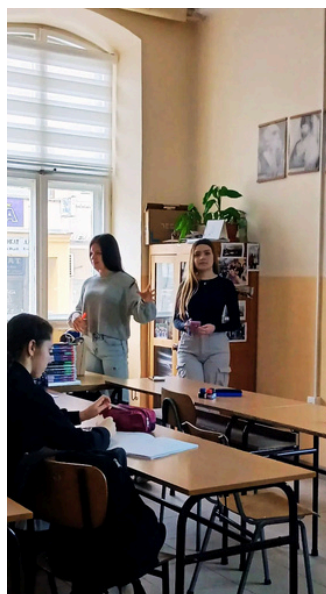
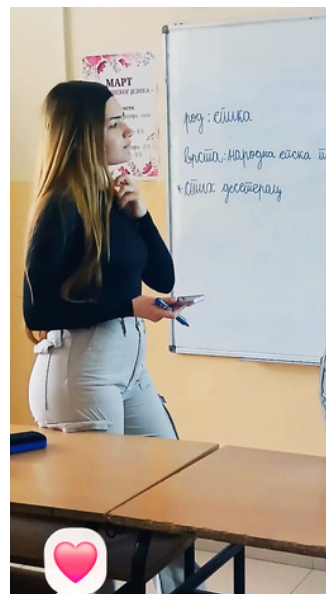
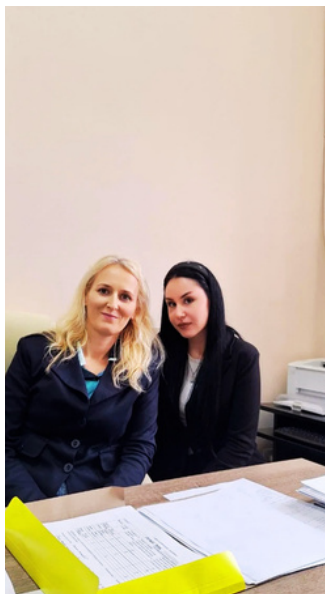

БАЧКИ ПАРЛАМЕНТ

Када ученици одлучују

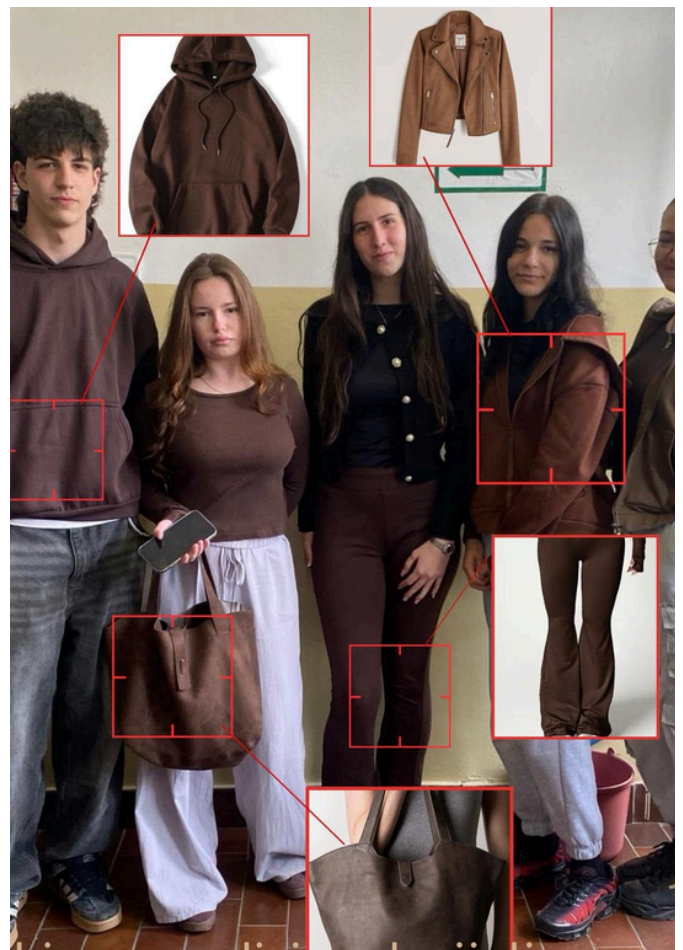

ДАН УЧЕНИЧКОГ ПАРЛАМЕНТА - ДА ЗАМЕНИМО УЛОГЕ?

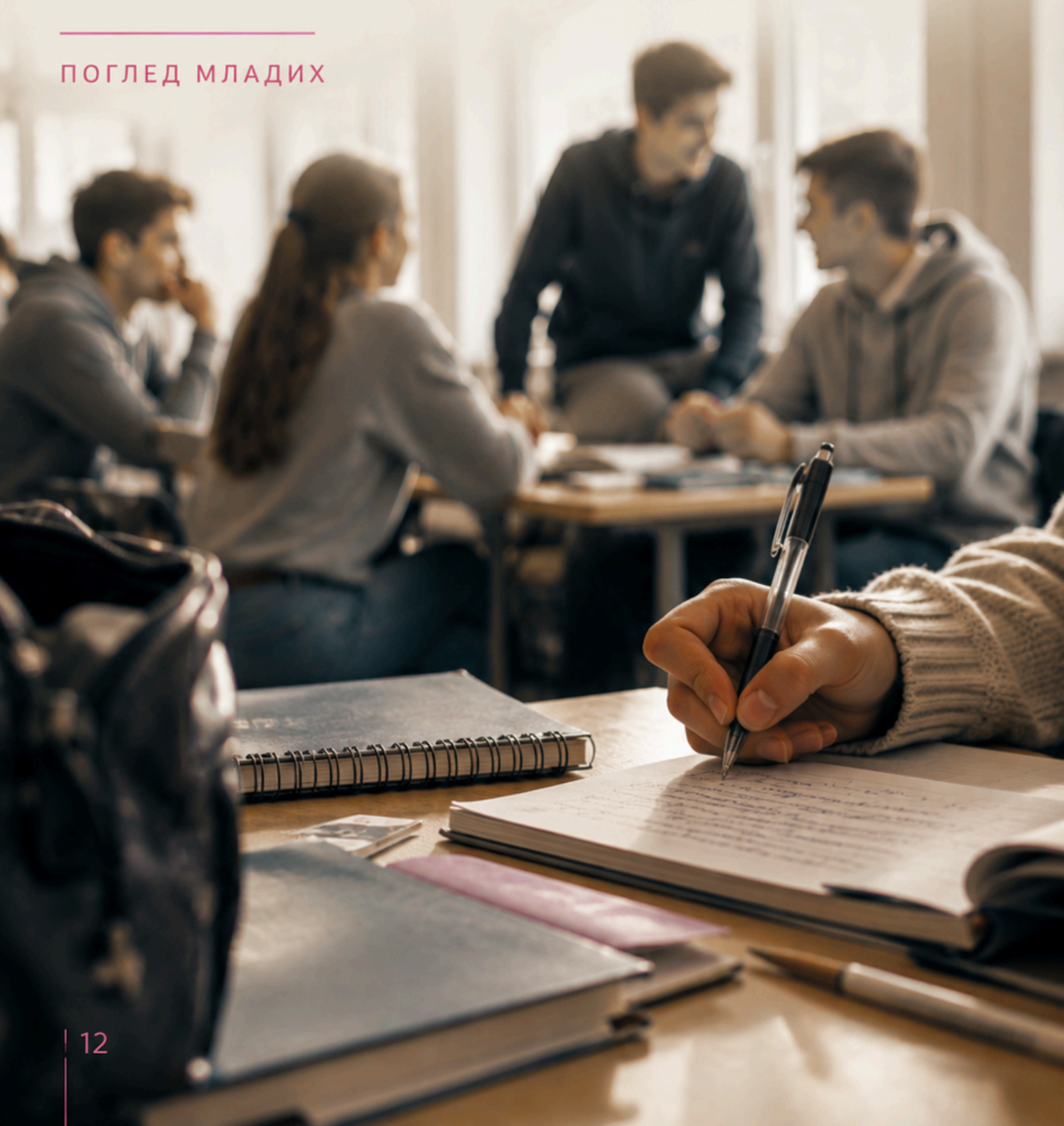
УВЕК ДРУГАЧИЈИ-ТЕМАТСКА НЕДЕЉА

ИМАМ ДА КАЖЕМ

ПОГЛЕД МЛАДИХ

ШТА НОСИМ ИЗ ШКОЛЕ

Никада нисам размишљала о томе како ће изгледати тренутак када ћу заувек морати да се опростим од средње школе. Чинило ми се да за то увек има времена, а онда је, готово не приметно, дошао крај и схватила сам колико се тога променило за ове четири године.

Шта заправо остаје након четири године средње школе? Из овог угла, рекла бих да су то пре свега успомене. Када се осврнем на себе из осмог разреда, на први поглед ми не делује да сам се много променила. Ипак, када мало боље размислим, схватим да је средња школа учинила своје. За ове четири године свако од нас је сазрео, променио се и постао зрелија особа.

Научила сам много тога, не само из школских књига. Научила сам шта значи борити се до краја за оно што нам је важно, бити упоран, не одустајати када ствари не иду онако како смо замислили и, што је најважније, преузети одговорност за сопствене успехе и неуспехе. Научила сам и да није свако пријатељ само зато што се неко време тако представља, али исто тако и да постоје људи које вреди чувати и који својим присуством могу да обележе један период нашег живота. Мислим да на самом крају нашег дванаестогодишњег образовања заиста јесмо много ближи томе да знамо ко смо и шта желимо. Школовање је било испуњено различитим изазовима, али управо су нас они обликовали и довели до тога да будемо људи какви смо данас.

Као неко ко је био ученик генерације претходне школске године, могу да кажем да је, поред знања и успеха, једна од најважнијих особина бити добар човек према свима, чак и према онима који према нама нису такви. Наравно, труд, одговорност и спремност да се испуне обавезе које се од нас очекују представљају основу сваког успеха.

Током средње школе учествовала сам на различитим такмичењима из граматике, књижевности, рецитовања и екологије. Из области српског језика остварила сам више пута пласман на републичка такмичења

и освајала места на окружним. Из екологије сам освојила трећу награду на републичком такмичењу и имала прилику да учествујем и на међународном.

Поред такмичења, увек сам радо учествовала и у различитим школским активностима.

Посебно су ми драге активности поводом Дана школе и Светог Саве, јер су ми пружиле прилику да школу доживим и на један другачији начин. Управо сам кроз њих имала прилику да се први пут опробам и у глуми, што ми је донело једно потпуно ново и лепо искуство.

Уз успех 5,00 током школовања, управо су учешћа и резултати на такмичењима највише допринели томе да баш ја добијем титулу ученика генерације, на чему сам неизмерно захвална и поносна.

Данас, када се осврнем на године проведене у Неготинској гимназији, заиста ми је драго што сам била део управо ове школе. Срећна сам што сам имала прилику да упознам неке дивне професоре и људе, од којих сам много тога научила и који ће, верујем, заувек остати део мојих успомена. Посебно сам захвална на свим оним људима који су ми током ових година показали нешто ново, пружили подршку, веровали у мене чак и када ја нисам или једноставно учинили неки обичан школски дан лепшим само својим осмехом. Верујем да ће ми познанства и искуства која сам стекла у гимназији значити још много пута у животу.

Можда је зато и тешко рећи збогом средњој школи.

Не опраштамо се само од учионица, часова и школских обавеза, већ од једног дела себе и живота који више никада неће бити исти. Ипак, са собом носимо оно највредније, знање, искуство, пријатељства и успомене, а међу њима ће ми посебно остати успомена на титулу ученика генерације, као леп завршетак једног важног поглавља мог живота и почетак новог.

**Аутор текста: Јована Лекић
ученица IV3**

Постоје ствари које заволимо сасвим случајно, а које временом постану важан део нашег живота, за мене је то рецитовање. Никада раније нисам мислила да ће изговарање стихова пред публиком постати нешто у чему ћу толико уживати, али се управо тако догодило.

Све је почело спонтано, кроз школске приредбе и различите прилике када је требало стати пред публику и пренети емоцију коју песма носи. Временом сам схватила да рецитовање није само учење стихова напамет. Оно подразумева разумевање сваке речи, проналажење правог тона и начин да се осећања песника пренесу другима. Управо та могућност да кроз неколико минута испричам читаву причу и код публике пробудим различите емоције била је и најзанимљивија.

Рецитовање ме је одвело и на бројна такмичења, а посебно су ми остала у сећању три наступа на републичком такмичењу у Ваљеву. Та искуства су за мене била много више од самог такмичења. Имала сам прилику да упознам људе који, попут мене, воле књижевност и изражавање, да чујем различите интерпретације и научим колико једна иста песма може звучати потпуно другачије када је изговори друга особа.

Наравно, иза сваког наступа стоји много вежбања и понављања. Ипак, тренутак када изађем пред публику и када све оно што сам вежбала постане део једног кратког наступа увек има посебну чар. Тада се труд, трема и ишчекивање претворе у неколико тренутака у којима постоји само песма и жеља да је пренесем на најбољи могући начин.

Због свега тога, рецитовање је за мене много више од хобија. Оно је спој књижевности, емоција и наступа, али и начин на који сам стекла бројна искуства и успомене. Почело је сасвим спонтано, а данас је нешто чему ћу се увек радо вратити и што ћу памтити као важан део свог школовања.

Аутор текста: Јована Лекић
Ученица IV3

КАД РЕЧИ ДОБИЈУ ГЛАС

ИЗМЕЂУ СТРАХА И ОДРАСТАЊА – МОЈИ ПРВИ КОРАЦИ У НЕГОТИНСКОЈ ГИМНАЗИЈИ

Прелазак из основне у средњу школу за мене је представљао један посебан и важан тренутак. Није то била само промена зграде, професора, већ и улазак у један нови период живота. Када сам први пут ушла у Неготинску гимназију, осетила сам узбуђење и благу трему. Све ми је било ново, али управо та новина је у себи носила и нешто лепо. Већ након првих дана схватила сам да је средња школа другачија од основне, али не на начин који плаши, већ на начин који подстиче да се више трудимо и ослањамо на себе. Обавезе јесу веће, али са њима долази и осећај да полако постајемо зрелији. Професори нам дају више слободе, али и очекују да ту слободу оправдамо, што ме је натерало да боље организујем своје време и обавезе.

Један од најлепших делова мог почетка у гимназији јесу нова познанства. Упознала сам много различитих људи, са различитим интересовањима и погледима на свет. Иако смо се у почетку сви помало тражили, временом смо се зближили и створили пријатну атмосферу у одељењу. То ми је помогло да се брже осећам као да припадам ту.

Поред свих обавеза које средња школа доноси, пронашли су се и предмети у

којима сам могла да пронађем свој мир. Наравно, сваки предмет носи то нешто „своје“ што га чини посебним, али за мене су то били енглески језик, појединац, група, друштво као и предмет језик, медији и култура. Првенствено због драгих професорки које су од самог почетка препознале моје таленте, интересовања и способности, на чему сам им веома захвална.

Наравно, било је и тренутака када није све ишло лако. Нове обавезе и другачији ритам понекад су доносили умор и несигурност. Ипак, управо су ме ти тренуци научили да будем упорнија и да верујем у себе. Схватила сам да је сасвим у реду да не знамо све одмах и да је сваки корак напред важан.

Све што сам до сада доживела у гимназији стало је у неколико месеци, али утисци које носим делују много већи. То је период у коме се полако мења начин на који гледам на себе и свет око себе, без наглих преокрета, али са јасним корацима напред. И можда је управо у томе највећа вредност овог почетка.

Аутор текста: Хелена Кицурић
Ученица 11

КЊИГА ЗА СВЕ КОЈИ ТРАЖЕ СВОЈ ПУТ

Књига Друштво мртвих песника аутора Н. Х. Клајнбаума оставља снажан утисак захваљујући темама које су и данас веома актуелне, посебно међу младима. Оно што ову књигу чини занимљивом јесте начин на који говори о притиску околине и потреби да свако пронађе сопствени пут. Порука *Карпе дием* се издваја као главна идеја и подсећа читаоца колико је важно искористити време и не живети искључиво по туђим очекивањима.

Стил писања је једноставан и разумљив, због чега се књига лако чита. Дијалози су природни, а размишљања ликова делују реално, па се читалац без проблема може повезати са њиховим дилемама и осећањима. Управо та приступачност чини да књига буде занимљива и онима који иначе не воле много да читају.

Ипак, књига не шаље само мотивишућу поруку, већ показује и да избори које доносимо могу имати озбиљне последице. Због тога дело не делује наивно, већ оставља простор за размишљање и након читања.

По мом мишљењу, највећа вредност ове књиге је у томе што подстиче читаоца да размисли о себи, својим жељама и циљевима. Није само прича за разоноду, већ књига која може да утиче на начин размишљања. Све у свему, Друштво мртвих песника је занимљиво и поучно дело које вреди прочитати, посебно у школском узрасту.

Аутор текста: Петра Живковић
Ученица I3

О УМЕТНОСТИ

Уметност је одувек била начин на који људи изражавају себе, своја осећања и поглед на свет. Музика, књижевност, сликарство, филм, плес и многе друге врсте стваралаштва су различити облици уметности и све говоре својим језиком и на другачији начин утичу на људе.

Музика је можда један од најбољих примера колико уметност може бити снажна. Музика може да нас умири, развесели, покрене или наведе на размишљање, да промени наше расположење или да се пробуди нека успомена. Исту песму различити људи могу доживети на потпуно другачији начин.

Слично томе, и цртање представља начин изражавања без речи. Свако свет посматра на свој начин, па ће га зато и другачије нацртати. Када би неколико људи цртало исти пејзаж, ниједан цртеж не би био потпуно исти. Неколико линија и сенки може празном папиру дати дубину, расположење и живот.

За мене су цртање и музика најлепши начини да човек изрази своје мисли и осећања. Као што музика помоћу тонова може пренети осећања, тако их цртеж преноси линијама, облицима и сенкама. Због тога сваки цртеж може бити мала прича испричана без речи.

Уметност не живи само у галеријама, музејима, на сликама или музичким плочама – она је пре свега у нама. Налази се у начину на који осећамо, размишљамо и доживљавамо свет око себе. Без уметности, живот би био мање занимљив, без маште, боје и духа.

Аутор текста: Вања Ђорђевић
Ученица III3

У Стеријиним комедијама смех није само пролазна забава нити једноставни сценски украс. То је смех који промишља и разоткрива истину, а истина када је изречена кроз хумор, звучи мање опасно, мање грубо, али има много снажнији тон.

Свака Стеријина комедија, открива оно што најрадије скривамо, открива наше слабости. Његове комедије су једно велико огледало у коме се уместо савршене слике, отвара слика друштва са погрешним вредностима.

Када читамо „Покондирену тикву“ пред нама је слика друштва опчињеног новином и спољним сјајем. Лик Феме, која покушава да напрасно прескочи степенице развоја и постане нешто што није, вођена погрешним схватањем „господства“, осликава снобизам, манију за престижом и жељу за прикривањем сопственог порекла. Смех који она изазива није подсмех, већ упозорење да човек може изгубити себе покушавајући да постане неко ко није.

СМЕХ КАО ОГЛЕДАЛО ДРУШТВА У КОМЕДИЈАМА ЈОВАНА СТЕРИЈЕ ПОПОВИЋА

У Кир Јањи тај смех има другачији тон.

Смех овде не истиче само шкртост лкова, већ указује на погрешан систем вредности који је успостављен у друштву. Човека не цене по моралу и ширини духа, већ по иметку и по ширини новчаника. Стерија смехом показује да људи постају робови својих пара и кроз комичне ситуације поручује да похлепа не чини људе богатим, већ смешним и трагично ограниченим.

Кроз комедију „Лажа и паралажа“ сусрећемо народ који живи у свету гласина, измишљених сензација, полуистина. Ликови који непрестано измишљају догађаје или пак слепо верују, осликавају народ који се лако води и манипулише. Смех је овде најделотворнији лек. Смејемо се, ал тек након тога схватимо да смо и ми део тог зачараног круга.

Стеријин хумор је као светло које непрестано гори. Он се не зауставља у XIX веку. Напротив, он се преселио у наше време, наше улице, наше друштво. И данас постоје Феме које жуде за лажним сјајем, Јање који вреднују новац више од људи и лаже и паралаже које гласине шире брже него икада.

Зато кад год се смејемо Стеријиним ликовима, ми се смејемо сами себи, а такав смех, ма колико благ био, увек заболи и буди. Јер, тек кад се човек насмеје самом себи, схвати да је спреман да се промени. Зато Стеријине комедије нису само књижевна дела, оне су огледала која су крај нас на сваком кораку, без намере да нас понизе, већ да нас подсети да будемо бољи.

**Аутор текста: Ленка Радовановић
Ученица IV3.**

The art of Hieronymus Bosch

The art of Hieronymus Bosch is very specific. He is one of the most notable representatives of the Early Netherlandish painting school. A central aspect of Bosch's work is his use of religious themes, particularly the concepts of sin, morality, and divine punishment. His paintings often serve as moral warnings, illustrating the consequences of human vices such as greed, lust and pride. His art style is characterized by highly detailed, fantastical, and often disturbing imagery. Unlike Leonardo who focused on harmony, proportion and ideal beauty, Bosch created complex compositions filled with bizarre creatures and hybrid figures. Every part of the composition is filled with small scenes that contribute to the overall message.

The Garden of Earthly Delights

At first glance, the central panel seems joyful and full of life, with people enjoying nature, interacting with animals, and engaging in various pleasures. However, the longer one looks, the more strange and unsettling the scene becomes. The oversized fruits, unusual animals, and surreal structures suggest that these pleasures are unnatural and temporary. Many scholars interpret the fruit as symbols of temptation and excess, while the lack of clear order in the scene reflects chaos and loss of control. In the right panel, all of this turns into punishment—objects associated with pleasure, such as musical instruments, become tools of torture. This transformation creates a powerful message: what seems enjoyable at first can lead to suffering. Still, it is important to note that the painting is open to interpretation, and we cannot say with certainty whether Bosch intended it purely as a warning or also as a more complex reflection on human desire.

HIDDEN SYMBOLS IN THE RENAISSANCE

The Haywain Triptych

The image of the hay wagon is simple but very symbolic. Hay represents something cheap and temporary, yet people from all social classes, peasants, nobles, and even clergy are shown desperately trying to grab it. This creates a strong message about human greed and illusion. No matter their status, everyone is equally caught in the pursuit of meaningless things. Above the wagon, angels pray while demons push it forward, suggesting a constant struggle between good and evil forces. In the background, the wagon is slowly moving toward hell, showing where this behavior leads. Bosch's view of humanity here is quite pessimistic: people are aware of what is right, but still choose to follow their desires. At the same time, the richness of detail allows the viewer to recognize parts of themselves in the scene, making the message more personal and impactful.

Bosch forces us to reflect on our own behavior through powerful symbolism and vivid imagination. His masterpieces remain a timeless reminder of human nature, choices, and their consequences.

**Adapted from a term paper by
Miljana Mladenović, IV3**

THE PRICE OF BEAUTY AND ETERNAL YOUTH FAIRY TALES AND MODERN PERFECTION

This paper explores the connection between classic fairy tales and today's obsession with beauty. By looking at the original stories of Snow White, The Little Mermaid, Cinderella, Sleeping Beauty, and Rapunzel, we can see how characters make huge sacrifices to be beautiful. In the past, these sacrifices were magical or physical, but today they happen through plastic surgery and social media filters. The main argument is that society still values people based on how they look. This paper shows that the "price of beauty" is often the loss of one's true identity and health.

The Mirror and Social Media: Snow White

In the original story of Snow White, the Evil Queen is the most powerful woman in the land and she has a Magic Mirror that she talks to every day. This mirror is her judge. As long as the mirror says she is the "fairest," she feels safe and important. When the mirror finally tells her that Snow White is prettier, the Queen loses her mind. She becomes obsessed with killing her competition because, in her world, losing your beauty means losing your status. Today, our smartphones and social media apps are like that Magic Mirror. We post photos on Instagram or TikTok and wait for the world to judge us through "likes" and "comments." If we do not get enough validation, we feel like the Queen—invisible and unsuccessful. We use digital filters to change our faces, making our skin smoother and our eyes larger, just to hear the "mirror" tell us we are beautiful. This creates a dangerous cycle where we are always afraid of looking "normal" or getting older. The Queen's madness shows us what happens when a person's entire value is based on a reflection that will eventually change.

Pain for Social Acceptance: The Little Mermaid

In the original book by Hans Christian Andersen, the Little Mermaid is willing to do anything to be with the Prince. She makes a deal with the Sea Witch that is very painful.

First, the witch cuts off her tongue so she cannot speak or sing. Then, the witch gives her a potion that turns her tail into legs. The Mermaid is told that every step she takes will feel like she is walking on sharp knives. She agrees to this constant physical agony just so the Prince will look at her and love her.

This is a very clear example of the sacrifices people make for beauty today. We see this in the rise of invasive plastic surgery and extreme beauty treatments. Many people are willing to go through painful operations to change their bodies because they believe it is the only way to be loved or accepted. Like the Mermaid who gave up her voice, many people today give up what makes them unique just to fit a certain "look" they see online. They endure the "sharp knives" of recovery and surgery because they think physical perfection is more important than being comfortable in their own skin.

THE PRICE OF BEAUTY AND ETERNAL YOUTH FAIRY TALES AND MODERN PERFECTION

The Fear of Aging: Sleeping Beauty

The story of Sleeping Beauty is famous because the princess sleeps for a hundred years and stays perfectly beautiful. She does not age, she does not get wrinkles, and she does not change. She is "frozen" in her most youthful state. The Prince falls in love with her while she is unconscious, which shows that her only value in that moment is her perfect, unchanging appearance.

Modern society has a similar obsession with staying "frozen" in time. We have a massive "anti-aging" industry that sells us the idea that growing old is a problem that needs to be fixed. People use Botox and fillers to make sure their faces do not show any lines or emotions. We are taught to fear the natural process of aging, just like the characters in fairy tales feared being the "old crone."

However, when we try to look like Sleeping Beauty—perfect and unmoving—we lose the history and the wisdom that our faces are supposed to show. We sacrifice our natural expressions just to look like a young version of ourselves forever.

The original fairy tales serve as a dark mirror for our modern world. They show us that the search for eternal youth and physical perfection is a dangerous path. Today, technology and surgery have made it easier to chase these ideals, but the emotional cost is the same. We still feel the pressure to be perfect to be accepted by society. However, to be truly free, we must learn to value ourselves for who we are, not for how we look. If we do not, we risk losing our health and our identity in the pursuit of a perfection that does not exist.

adapted from a term paper by Vanja Djordjević, IV3

Welcome to our English Corner, a space where students share their honest thoughts and open opinions on topics that matter to them.

Do you personally feel that your own attention span has gotten shorter since you started using social media apps, or do you think you can easily switch focus when necessary?

My attention span definitely got worse after I installed TikTok. I used to focus on my schoolwork without any issues, but that became much harder. During the

For a long time, I felt like I had the ability to switch focus whenever necessary. However, in the last couple of months, I've noticed that it is much harder for me to concentrate when studying or reading. On the other hand, my focus remains completely unaffected when I am training, writing a presentation, or drafting a text. So, it might not be social media to blame, but rather the heat and the end of the school year. To be honest, I've had trouble concentrating on books my whole life unless they truly interest me.

Luka Perovic, IV3

TEEN VOICES – YOUNG AND UNFILTERED

winter break, I stopped using my phone to regain my focus, and it actually worked—I even started reading again! Once school restarted, I fell back into old habits, but knowing I managed to control it once gives me confidence that I can do it again.

Anja Dačić, IV3

I feel that I can still switch my focus when necessary, especially while studying for a test or completing an assignment. Although I have noticed a drop in my attention span since I started using TikTok and Instagram, I try to stay mindful of it. The main issue with our generation is how accustomed everyone has become

If high schools banned smartphones completely during the entire school day, do you think students' grades and mental health would improve, or would it just cause unnecessary stress and rebellion?

In my opinion, a complete ban would cause unnecessary stress and rebellion, but mostly among students who are deeply attached to their phones. On the other hand, responsible students would manage to separate school life from social media, and their grades—even if already good—might even improve. Even if a short ban were implemented, I still believe students need their phones in school. Whether it is for contacting someone in an emergency or using them as an educational tool in class to learn something new, having a phone remains essential.

Lena Ilic, IV3

to constant digital stimulation. However, I plan on fixing mine by spending more time outdoors, reading, and hanging out with my friends.

Lena Ilic, IV3

Banning smartphones, I believe, wouldn't solve the main problem anyway, since we would still use them at home. Personally, I don't use my phone that much while I am in school, but I still use it a lot at home. I also think it is essential to have our phones with us at all times for safety reasons—we need to be able to reach our parents, friends, or emergency services if needed. Furthermore, phones often facilitate interactive learning in class; solving quizzes and looking up examples on our phones makes learning much easier and far more engaging.

Luka Perovic, IV3

I think that if high schools banned smartphones during the entire school day, students' grades would initially drop for a few months. However, after that period of adjustment, they would actually start to improve. Because of the ban, students might find school even more physically and mentally exhausting at first. But after a few months, they would naturally start talking with each other more. Over time, they would improve mentally, their grades would be better, and their overall focus would become much stronger.

Bogdan Jovanovic, IV3

I think phones should be banned when it comes to school assignments. Homework and projects should be set during school hours and discussed face-to-face. This would prevent the online confusion and misunderstandings I often notice. More importantly, it would stop students from relying on AI to do their work. For that to happen, however, teachers might need to adjust their expectations—human work is never perfect like AI, but it is authentic. Relying on AI takes away our chance to practice critical thinking, which is a habit we urgently need to change.

Anja Dačić, IV3

Should filters be banned on social media? Agree/Disagree. Why?

In my opinion, social media filters should be banned or at least strictly limited. People who use filters often create a false image of themselves, which inevitably leads to developing new insecurities. As a result,

teenagers stop loving their natural beauty and begin to feel as if they are not good enough. This has become a major societal issue, and we should all strive to share reality for the sake of everyone's mental health.

Tara Čakarević, II1

Yes, I agree. Social media often displays a life that isn't realistic, causing young people to constantly compare themselves to fake ideals. Sadly, children now start using makeup at a very early age instead of enjoying a normal childhood, believing they look prettier with filters and makeup than when they are natural.

Hana Stanojević, II1

In my opinion, filters on social media should be banned. They create unrealistic beauty standards that are impossible to follow. In today's society, if you don't fit those artificial standards, you are often wrongly considered ugly, which is completely unfair. We shouldn't compare ourselves to the influencers we see on social media, simply because none of what they present is real.

Dunja Stojičević, II1

How can we help a friend who feels sad because of body shaming?

Body shaming is a challenge that many teenagers struggle with, and in my experience, it affects girls quite frequently. If a friend is being body-shamed, it can take a toll on their mental well-being and even lead to eating disorders. We should constantly remind our friends that their

worth is far greater than their weight or body shape. Instead of letting them fall into unhealthy habits like starvation, we ought to support them in choosing healthy, balanced lifestyles. At the same time, we shouldn't just normalize extreme unhealthiness, but rather guide each other toward genuine health and self-acceptance.
Tara Čakarević, II1

Helping a friend through body shaming can take time. If they feel insecure because they don't look like someone on social media, I would remind them that most images online are edited. Everyone is beautiful and perfect just the way they are—naturally.
Hana Stanojević, II1

If someone is being body-shamed, it is usually by people who are jealous and feel the need to put others down just to feel better about themselves. If a friend is struggling with self-doubt, I would remind them that everyone is beautiful in their own way. What they perceive as a flaw on themselves might actually be someone else's favorite feature. Every body is perfect just as it is. However, if they truly want to change something for their own satisfaction, they can always go to the gym and train to achieve what makes them feel confident.

Nađa Kalinovic, II1

Why do you think people feel the need to look perfect online?

In my opinion, it all stems from societal pressure. Teenagers often feel obligated to live up to unrealistic beauty standards just to feel beautiful and accepted. Famous public figures and influencers constantly showcase a created picture of their lives, and young people tend to believe it is

always true. I believe that we, as a community, should make teenagers feel comfortable in their own skin on social media. I am optimistic that things will be better in the future.

Helena Stojanović, II1

I believe that people feel the need to look perfect online mainly because of likes and comments. For instance, the more positive interaction they receive, the more confident they feel. At the same time, many people strive for perfection simply to protect themselves from hate comments and judgment.

Vanesa Nikolić, II1

Most teenagers believe everything they see on TikTok or Instagram. Agree/Disagree. Why?

I agree that some teenagers believe everything they see online, but only partially. Maybe that was the case in the past, but now that most kids grow up with digital platforms, they are learning to distinguish what is real from what is not. Still, that doesn't mean influencers should post fake content. Teens are smart, but the online world can easily become a slippery road. Content creators should actively work towards putting out a realistic picture for current and future generations.

Helena Stojanović, II1

I agree that most teenagers tend to believe what they see on social media. This is largely because many creators post fake or exaggerated information—such as alarming news about wars or viruses—to gain attention. The more teenagers click and watch these posts, the more money those creators earn, making false information a profitable business.

Vanesa Nikolić, II1

У ФОКУСУ

МИСАОНИ ХОРИЗОНТИ - ИЗ ПЕРА ПРОФЕСОРА

Значај пројектне наставе у гимназији кроз предмете религије и цивилизације и основи геополитике

Савремено образовање све више тежи томе да ученик буде активан учесник у процесу учења, истраживач и креатор знања, а не само пасивни прималац информација. Управо због тога пројектна настава заузима све значајније место у образовним системима широм света, па тако и у нашим гимназијама.

Кроз пројектну наставу ученици развијају критичко мишљење, способност анализе и аргументоване расправе, као и вештине јавног наступа и презентовања. Истражујући утицај религија на развој цивилизација или анализирајући савремене геополитичке процесе, они уче да повезују теоријска знања са стварним догађајима и појавама у свету који их окружује.

Искуства бројних европских земаља показују да је овакав вид наставе изузетно успешан. У образовним системима широм Европе пројектна настава се већ годинама

Предмети религије и цивилизације и основи геополитике пружају изузетне могућности за примену пројектног приступа. Њихов садржај повезује историју, културу, географију, социологију, политику и савремена друштвена кретања, што омогућава ученицима да кроз истраживање, тимски рад и практичне активности стекну дубље и трајније знање.

примењује као један од најефикаснијих модела за развој функционалног знања, истраживачког духа и кључних компетенција за 21. век.

Европска пракса потврђује да ученици који учествују у пројектним активностима постижу већу мотивацију за учење, боље разумевање наставних садржаја и већу спремност за даље школовање и професионални развој.

Због свега наведеног, пројектна настава представља један од најзначајнијих савремених образовних приступа. Она обогаћује наставни процес, повећава мотивацију ученика и омогућава стицање знања која ће бити применљива током целог живота. У времену брзих промена и глобалних изазова, управо овакав начин рада припрема младе генерације за одговорно и успешно учешће у друштву будућности.

Аутор текста: Мирјана Јеврић
Професор филозофије

Уметност размишљања у дигиталном добу

Када ученике питате који им је предмет најзахтевнији, математика се готово увек нађе на врху листе. Кроз генерације, она неоправдано носи епитет "баука", предмета који захтева искључиво учење напамет и понављање сложених формула. Међутим, да ли је математика заиста само то? И зашто је, данас више него икада, од суштинске важности да је разумемо?

У основи, математика није само наука о бројевима, троугловима и једначинама. Она је универзални језик логике и најефикаснији тренинг за људски мозак. Кроз решавање математичких проблема, ми заправо учимо како да анализирамо ситуацију, раздвојимо битне информације од небитних и корак по корак дођемо до решења. Та вештина – алгоритамски начин размишљања – неопходна је без обзира на то чиме ће се млади људи сутра бавити. Од информационих технологија, преко економије и инжењерства, па све до доношења свакодневних животних одлука и вођења кућног буџета, математичка писменост је темељ на ком све почива.

Главни изазов за нас едукаторе више није недостатак информација, већ проналажење начина да пробудимо мотивацију. Како ученику, који у џепу носи уређај способан да реши сваки задатак у секунди, објаснити зашто је важно да сам прође кроз тај когнитивни процес? Одговор лежи у промени самог приступа. Савремена настава мора да споји апстрактне концепте са реалним светом. Ученици морају да виде практичну примену онога што уче – како се, на пример, математика и геометрија користе у програмирању, како алгоритми обрађују податке, или како нам статистика помаже да анализирамо и предвидимо спортске резултате.

Такође, интеграција информационих технологија у наставу математике пружа нам огромне могућности. Коришћење визуелних алата, интерактивних модела и дигиталних платформи може апстрактне појмове учинити опипљивим. Уместо да технологију видимо искључиво као ометајући фактор, морамо је искористити као мост између учионице и света у којем наши ученици свакодневно живе.

САВРЕМЕНА НАСТАВА МАТЕМАТИКЕ

Ипак, савремена настава математике сусреће се са потпуно новим, специфичним изазовима. Данас пред собом имамо генерације ученика одраслих у дигиталном добу, навикнутих на брзе информације, инстант решења и динамичне визуелне садржаје. Традиционални модел наставе – табла, креда и монотono решавање задатака – често више није довољан да би задржао њихову пажњу и подстакао радозналост.

На крају, наш циљ није да од сваког детета направимо генија за бројеве, већ младог човека који се не плаши непознатог проблема. Математика нас учи упорности – показује нам да је грешка само неизбежан и користан корак на путу до тачног решења. У свету који се мења невероватном брзином, способност критичког промишљања биће највреднија вештина, а учионица математике је управо оно место где се та вештина најуспешније кује.

Аутор текста: Саша Станковић
дипломирани математичар за информатику
и рачунарство

Вавилонска кула и расељење људи

Да ли биљке разговарају једна са другом? Чују ли их животиње? Ако комуницирају међусобно, како размењују информације? Да и да, каже наука. И још каже да користе сложене механизме да би упозориле на опасност, помогле једна другој, звале у помоћ када схвате да се нешто дешава. На акустичне информације које производе биљке многе врсте у природи реагују при доношењу одлука. Зато нек нас не чуде инсекти који бирају коју ће биљку да опраше, у којој ће се склонити, а коју избећи. Нечујни су за људе, али их инсекти, слепи мишеви и поједини сисари непогрешиво детектују.

Да животиње међусобно комуницирају није спорно. Живећи са њима или поред њих у прилици смо да региструјемо да животиње, користећи различите покрете, звуке и сигнале, свакодневно размењују поруке са сопственом врстом. А да ли могу да науче и језик друге врсте, питање је којим се бави наука. Истражујући обрасце у вокализацијама које користе птице, научници су дошли до сазнања да селице користе вокализацију других врста птица како би преживеле и остале сигурне на свом путу.

Када су Нојеви синови населили Сенар одлучили су да направе град и кулу, којој ће врх бити до неба, до царства Божијег. „А Господ сиђе да види град и кулу, што зидаху синови човјечији. И рече Господ: гле, народ један, и један језик у свијех, и то почеше радити, и неће им сметати ништа да не ураде што су наумили. Хајде да сиђемо, и да им пометимо језик, да не разумију један другог што говоре. Тако их Господ расу оданде по свој земљи, те не сазидаше града. Зато се прозва Вавилон, јер ондје помете Господ језик цијеле земље, и оданде их расу Господ по свој земљи“
(Постање, 1. Мојсијева 11:1-9).

Исконски нагон човека да спозна свет око себе, проникне у тајне природних закона, изнесе мишљење, сазна реакције других, и жеља да учи и дође до нових сазнања омогућили су му да изнедри говор, особеност која га је заувек одвојила од четвероножног претка, постала знак његовог распознавања и супериорности над свим бићима на планети.

ЈЕЗИКУ ЈЕ СВЕЈЕДНО

Сарадња између различитих врста кроз комуникацију је препозната, комуникација међу животињама исте врсте неупитна, али само су људи развили језик који је више од скупа сигнала. Човекова свест о потреби комуникације стара је колико и нагон за опстанак, снажна као осећање глади или љубави и неопходна као храна, вода или ваздух.

Језик је у великој мери апстрактна појава. Само познавање система знакова (речи, симбола, гласова и гестова) још није довољно за комуникацију. Да бисмо међусобно вербално општили, неопходно је да се језик материјализује, учини доступним чулима. Зато се у свим ситуацијама језичког комуницирања језички систем ставља у покрет и реализује, а реализација језика јесте говор. Нема говора без језика нити језика без говора. Говор се остварује посредством језика који је по школској дефиницији основно средство за споразумевање међу људима. Човек своје мисли и осећања може исказивати и бојама, звиждуцима, нотама. Глувонеме се споразумевају помоћу гестова, балетски уметници и пантомимичари покретима тела и мимиком изражавају и најсложенија душевна стања ликова које тумаче. То све јесте говор, али није језик, јер језик је говор човека помоћу артикулисаних гласова сврстаних у речи и реченице тако да је могуће другог саопштити не

само своје тренутно осећање и жеље, него и своје мисли које се односе на садашњост, прошлост и на будућност. Као најсавршеније средство споразумевања он је везан за мисао, па су мишљење, свест и језик у сталном јединству. Са усавршавањем мисли, усавршава се и језик и природно, са усавршавањем језика развија се и мишљење. (Станојчић–Поповић).

Језик је спона међу људима и народима. Делујући као знак личног идентитета и колективне припадности, језик истиче сличности и служи као средство распознавања. Други људи нас процењују на основу онога шта радимо, како изгледамо и шта и како говоримо, али је говор оно што у највећој мери преноси идентитет личности и идентитет поруке. Немци су то сазнање лепо сажели у пословици глава се по језику познаје.

Зар смо стварно осуђени на вечито неразумеваше?

Трагање за пореклом језика има дугу историју укорењену у митологији. Већина митологија не приписује људима заслуге за изум језика, већ говори о божанском језику који претходи људском. Древна легенда о Вавилонској кули са почетка текста покушала је да одговори на вечно питање одакле свету толико језика и ко их помеша. У Старом завету каже се да је Бог спречио да се заврши Вавилонска кула помоћу чуда које је учинило да њени градитељи почну да говоре различите језике. Након њеног рушења Бог је поделио људе на 72 народа (језика) и расејао их по земљи. У Новом завету ова пометња међу људима и језицима ће бити поништена када Свети Дух буде сишао на апостоле на дан Педесетнице и када они буду проговорили разним језицима а међусобно се разумели.

Акадски, арамејски, сумерски, санскрит... Бау-вау, пу-пу, динг-донг... Теорије континуитета и дисконтинуитета... Језик се развио из усклика наших предака! Не, језик се развио из гестова! Хипотеза „матерњих језика“... Очигледно да се питању порекла језика није могло приступити на методичан начин па је Париско лингвистичко друштво, 1886. године, забранило расправу о пореклу језика, сматрајући да се ради о проблему који нема одговор али има последице. Јер, које год тумачење узели у обзир (религијско или научно/лингвистичко),

настанак различитих језика је разлог удаљавања људи једних од других због ограничене или онемогућене међусобне комуникације али и зближавања оних који се међусобно разумеју.

А шта да раде они који се међусобно не разумеју?

Зар смо стварно осуђени уа вечито неразумеваше? У трагању за књигама, за dobrим преводима, за знањем, упознавање других и другачијих, језик је нешто без чега нећемо моћи – најпре матерњег, а онда и оног другог, туђег. Тај други језик, у времену у којем живимо и деламо, увек је онај најфреквентнији и, на нашу несрећу, никада наш матерњи – српски језик. Има ли решења проблема? Наравно. Говорити један језик значи живети само један живот, говорити више језика значи живети више живота. Веома је важно да учимо стране језике, јер уз њих упознајемо и културу, историју и обичаје других народа. Језик је кључ за успостављање контаката, пријатељстава и разумевања различитих култура.

Нема живота без језика. Ништа не постоји за нас у свету а да није такнуто језиком. Ако се замислимо над језиком, најпре ће нам изгледати да је у њему све саморазумљиво. Посветимо ли му се, затим, иоле више, он ће бити чудо. Прозиран и коначан, потом бескрајан и све мање прозиран. Наоко празан, а онда све поузданије наслућујемо да је у њему једино човеково благо: сва наша искуства и сва наша машта, наша историја од памтивека до данас, наша ограничена знања, али и неизмерне могућности да сазнајемо, саопштавамо и еволуирамо. У њему је све што смо били, што јесмо и што можемо бити“ (Станојевић, 2001: 5).

Аутор текста: Весна Перић
професор француског језика и књижевности

